

ชื่องานวิจัย	การศึกษาศักยภาพของชุมชนในฐานะเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวของ จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่	
คณะผู้จัดทำ	ผศ.มัทธนา	นวลเจริญ
	นางสาววรารมณี	วิจนะพันธ์
	นางสาวมนทิรา	ไชยตะธัญญากร
แหล่งทุน	สำนักงานประสานงานการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่าง ยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย	

บทคัดย่อ

การศึกษาศักยภาพของชุมชนในฐานะเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาศักยภาพชุมชนในฐานะเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ของ จังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา ความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนในชุมชนที่จะให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยให้ประชาชนและผู้ใช้ข้อมูลได้มีส่วนร่วมในการศึกษาศักยภาพของชุมชน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชุมชน

วิธีการดำเนินการวิจัย เป็นการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ซึ่งข้อมูลปฐมภูมิได้ จาก การสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถามของประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว ข้อมูลทุติยภูมิได้จากการวิจัยเอกสาร การศึกษาวิจัยได้เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญ การประเมินศักยภาพชุมชนโดยวิธีกำหนดค่าตัวแปร ให้ค่าน้ำหนักแต่ละตัวแปร (Weighting Score Method) การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศใช้โปรแกรม SPSS⁺ วิเคราะห์หาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าไคส์แควและความสอดคล้องของค่าตัวแปรโดยใช้ ความสัมพันธ์ Likelihood Ratio

ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพชุมชนในฐานะเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต มี ศักยภาพสูง 14 ตำบล และศักยภาพปานกลาง 3 ตำบล ในจังหวัดพังงา มีศักยภาพสูง จำนวน 34 ตำบล และมีศักยภาพปานกลาง 14 ตำบล ในจังหวัดกระบี่ มีศักยภาพชุมชนสูงจำนวน 30 ตำบล

และศักยภาพปานกลางจำนวน 23 ตำบล จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพของชุมชนในฐานะเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวมากที่สุด

ในแง่ความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนในชุมชนที่จะให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว ประชาชนต้องการให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวร้อยละ 100 ด้วยเหตุผลเพื่อให้เศรษฐกิจของชุมชนดีขึ้น ความคิดเห็นและความต้องการของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวชุมชน นักท่องเที่ยวชาวไทยต้องการท่องเที่ยวชุมชนร้อยละ 82.67 นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องการท่องเที่ยวชุมชนร้อยละ 60.25 โดยมีเหตุผลในการท่องเที่ยวเหมือนกันดังนี้

1. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย
2. ได้มีโอกาสได้สัมผัสกับความมีน้ำใจและโอบอ้อมอารีของคนในท้องถิ่น
3. ได้มีโอกาสมาสัมผัสกับธรรมชาติที่คนส่วนใหญ่ไม่เคยพบเห็น
4. การได้ชมขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่น
5. ได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
6. ได้เรียนรู้วิถีชีวิต และการประกอบอาชีพ
7. ได้สัมผัสกับคนพื้นเมืองอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว การดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับชุมชน
2. ควรดูมีมาตรการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
3. ควรพัฒนาความเข้มแข็งให้กับชุมชนเพื่อจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้อย่างยั่งยืน

Research Topic	The Studying on the Community Potential as a Tourism Product in Phuket , Phangnga and Krabi Provinces	
Research Team	Assist.Prof.Mantana Nualcharoen	
	Ms.Waraporn Watjanapun	
	Ms.Montira Chaitayakul	
Funding Agency	Area-Based Tourism Research Center for Sustainable Tourism Development.	

Abstract

The purposes of this study on the community potential as a tourism products in Phuket , Phangnga and Krabi Provinces were first, to study the potential and readiness of the communities in Phuket, Phang-nga and Krabi as the tourism product, and, second, to study the needs and opinions of the residents to use their area for tourism . Moreover, this research examined the needs and opinions of the tourists for the community tourism. The qualitative and qualitative methods were chosen for conducting the study. The researcher interviewed the representatives of the residents in rural communities of Phuket, Phang-nga and Krabi and the questionnaires were employed to collect data as well. The collected data was analyzed by using percentage, mean, Chi-square, and Likelihood Ratio Correlation.

The findings of the study were as follows:

- 1.It was found that there were 14 communities (Tambons) in Phuket that had the high potential to be tourism products, while 3 communities were found at average level. In Phang-nga, 34 communities had the high potential and 14 were found at average level. In Krabi, 30 communities had the high potential and 23 were found at average

level. So that Phang-nga Province had the most potential community to be tourism products.

.2.The study revealed that 100% of the residents in the rural communities of the three provinces agreed that their communities should involve in the tourism business because it could help develop their economy.

3.It was found that Thai tourists had a high level of satisfaction in visiting the rural communities of these provinces (82.67%) while foreign tourists had a moderate level of satisfaction in visiting the rural communities of these provinces (60.25%) for the following reasons : to join varieties of tourism activities, to meet and get experience in the hospitality from the natives, to observe and get experience in nature , which most people have never seen, to see the native traditions , customs and culture., to meet and get experience in the local wisdom, to meet and get experience in the natives' way of life and their occupations and to meet genuine natives.

Suggestions from this study were that the residents in these communities should be trained how to manage the tourism properly along with how to preserve nature and look after their environment properly. Second, there should be create the conservation policy for the sustainable use of the nature . Lastly, the communities should become strong so that they can manage their own tourism successfully.